

RIJEČ UREDNICE

Središnji sadržaj ovoga broja *Anala za povijest odgoja* vezan je uz učitelja **Ivana Tomašića**. U rubrici *Povijesna građa* donosimo njegove memoarske zapise *Iz mojih putnih uspomena*. Iako su objavljeni tijekom 1922. godine u *Hrvatskom učitelju*, ostali su prilično nepoznati pedagoškoj zajednici. Tomašić opisuje pet studijskih putovanja po europskim zemljama na koja je išao krajem 19. i početkom 20. stoljeća da bi se upoznao s reformskim pedagoškim pokretima. U zagrebačkom Trnju, gdje radi kao pučki učitelj, susreće se s brojnim problemima, ali uspijeva inovirati svoju školsku praksu koristeći se stečenim iskustvom. U tekstu se osvrće na probleme u pokušajima promicanja novih pedagoških ideja, ponajprije pokreta za umjetnički odgoj, u Hrvatskoj. Tomašićev je tekst neizbježno subjektivan, ali je istodobno zanimljiv i poticajan te nameće potrebu preispitivanja nekih uvriježenih mišljenja i činjenica o ključnim ličnostima u povijesti hrvatske pedagogije.

O pedagoškom radu Ivana Tomašića u kontekstu reformskih pedagoških gibanja početkom 20. stoljeća te o njegovim studijskim putovanjima i ulozi u transferu pedagoških ideja i pokreta u hrvatsku pedagošku praksu piše **Štefka Batinić** u članku *Ivan Tomašić – europska iskustva u pučkoj školi zagrebačkoga predgrađa*.

U članku *Izidor Kršnjavi kao predstojnik Odjela za bogoštovlje i nastavu – reformator školstva i graditelj škola* **Hana Tošić** predstavlja reforme koje je Kršnjavi poduzeo u hrvatskom školstvu. Popis obrazovnih ustanova te prosvjetnih graditeljskih ostvarenja za njegova predstojništva zaista je impresivan.

Filip Sundi predstavlja sadržaj i razvitak jednoga od fondova sekundarne dokumentacije – Fototeke Hrvatskoga školskog muzeja. U zasebnom se članku osvrnuo na izložbenu i pedagošku djelatnost Muzeja u 2022. godini.

Autorima i suradnicima *Anala za povijest odgoja* najljepša hvala.

Štefka Batinić